

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Jitky Zavřelové a soudců Jana Kratochvíla a Tomáše Foltase v právní věci žalobkyně: **X. Z.**, zastoupená Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 1417/25, Praha 1, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, proti rozhodnutí žalované ze dne 21. 7. 2025, čj. CPR 21016 2/ČJ 2025 930310 V224, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 18. 2. 2026, čj. 54 A 12/2025-52,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti žalobkyně **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.
- II. Žalobkyni **se u k l á d á** povinnost zaplatit soudní poplatek ve výši **1 000 Kč** za rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, a to ve lhůtě 3 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajský soud rozsudkem ze dne 18. 2. 2026 zamítl žalobu proti v záhlaví označenému rozhodnutí žalovaného. Tím žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje, ze dne 14. 5. 2025 (čj. KRPU-25488-34/ČJ-2025-040026), jímž byla žalobkyni uložena povinnost opustit území členských států Evropské unie ve lhůtě 30 dnů ode dne nabytí jeho právní moci.

[2] Proti rozsudku krajského soudu podala žalobkyně (stěžovatelka) kasační stížnost spojenou s návrhem na přiznání odkladného účinku. Tento návrh odůvodnila tím, že v důsledku povinnosti opustit území jí hrozí nevratné zpretrhání všech jejích vazeb na území České republiky, hmotná nouze a ohrožení vývoje, výchovy a výživy nezletilého syna. Zdůraznila, že zde pobývá déle než 8 let, sdílí společnou domácnost s manželem a jejich nezletilým synem. Celá rodina je plně etablovaná na území České republiky, nezletilý syn stěžovatelky se zde narodil a nikdy území neopustil. Manžel stěžovatelky je držitelem povolení k pobytu ve formě tzv. zaměstnanecké karty, syn stěžovatelky je držitelem povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny. Stěžovatelka zdůraznila, že se nikdy nedopouštěla na území České republiky žádného protiprávního jednání, jímž by mohla ohrozit zájmy chráněné právními předpisy. V současné době se plně věnuje péči o syna. Nezletilý syn nezbytně vyžaduje celodenní nepřetržitou péči stěžovatelky a není schopen se bez ní obejít. V České republice současně není žádná jiná

natolik blízká osoba, která by stěžovatelku při péči o nezletilého syna mohla dlouhodobě zastoupit a nahradit.

[3] Žalovaný s přiznáním odkladného účinku nesouhlasí. Jelikož žalobkyně pobývá na území bez oprávněného pobytu, je ve veřejném zájmu, aby toto jednání bylo co nejdříve ukončeno. S ohledem na opakovaně zamítnuté žádosti o udělení mezinárodní ochrany a nemožnost získat jakékoli oprávnění k pobytu na území České republiky je žalovaný toho názoru, že přiznání odkladného účinku by bylo v rozporu s veřejným zájmem, konkrétně aby na území České republiky pobývali jen cizinci splňující podmínky zákona o pobytu cizinců.

[4] Podle § 107 soudního řádu správního nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; § 73 odst. 2 až 5 soudního řádu správního se užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 soudního řádu správního lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Kromě formální podmínky, již je vznesení příslušného návrhu, je tedy pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nutné splnění tří podmínek: (1) výkon nebo jiné právní následky musejí pro stěžovatele znamenat závažnou újmu, (2) újma musí být pro stěžovatele nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a (3) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 1. 7. 2015, čj. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb. NSS, bod 24, a usnesení NSS ze dne 3. 10. 2017, čj. 9 Afs 275/2017-20, bod 10). Povinnost tvrdit a osvědčit hrozbu újmy tíží stěžovatele (usnesení NSS ze dne 24. 9. 2015, čj. 2 As 218/2015-50, bod 5).

[6] Na úvod Nejvyšší správní soud předesílá, že stěžovatelka požádala ze shodných důvodů o přiznání odkladného účinku již v řízení o žalobě. Krajský soud přitom usnesením ze dne 1. 9. 2025, čj. 54 A 12/2025-20, tomuto návrhu vyhověl a odkladný účinek přiznal.

[7] Také Nejvyšší správní soud dospěl po zvážení důvodů přednesených stěžovatelkou k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou splněny.

[8] Pokud jde o první podmínku pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, tedy osvědčení hrozící závažné újmy, přihlédl Nejvyšší správní soud k tomu, že důsledkem výkonu napadeného správního rozhodnutí je nutnost, aby stěžovatelka vycestovala z území České republiky. S ohledem na okolnosti věci a osobní a rodinnou situaci stěžovatelky má přitom Nejvyšší správní soud za to, že nucené vycestování by pro stěžovatelku znamenalo újmu v jejím rodinném a soukromém životě a v životě jejích rodinných příslušníků. Za rozhodné Nejvyšší správní soud považuje, že stěžovatelka pobývá v České republice již více než 8 let, má zde své zázemí, manžela a pečuje o nezletilého syna (mladšího dvou let), přičemž oba tito její rodinní příslušníci disponují pobytoým oprávněním. Rodinný život žalobkyně je tak v současné době zjevně soustředěný právě v České republice. Opomenout přitom nelze ani časový aspekt věci. Stěžovatelka totiž musí podle výroku prvostupňového rozhodnutí území České republiky opustit do 30 dnů ode dne nabytí jeho právní moci,

pokračování

a tudíž ještě předtím, než Nejvyšší správní soud bude moci o kasační stížnosti rozhodnout. První podmínka pro přiznání odkladného účinku je proto splněna.

[9] Pokud jde o splnění druhé podmínky, dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že s ohledem na charakter napadeného rozhodnutí nemůže přiznáním odkladného účinku dojít k újmě dalších osob. Napadené správní rozhodnutí se totiž týká pouze stěžovatelky, které je uložena povinnost vycestovat, resp. jejích rodinných příslušníků. Vzhledem k této skutečnosti má tak Nejvyšší správní soud za to, že je splněna i druhá podmínka pro přiznání odkladného účinku.

[10] Nejvyšší správní soud proto přistoupil k posouzení třetí podmínky, tedy zda přiznání odkladného účinku není v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Žalovaný za takový veřejný zájem považuje zájem státu, aby na území České republiky pobývali jen cizinci splňující podmínky zákona o pobytu cizinců. To však obecně nelze považovat za veřejný zájem, který by bránil přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. To by totiž znamenalo, že Nejvyšší správní soud nemůže návrhu na odklad vyhovět v žádném případě, kdy by se jednalo o povinnost cizince opustit území.

[11] V nyní posuzovaném případě žalovaný nijak nekonkretizoval, proč by speciálně pobyt stěžovatelky na území byl v rozporu s důležitým veřejným zájmem, jako je například národní či veřejná bezpečnost. Žádný takový důležitý veřejný zájem není patrný ani ze správního spisu.

[12] S ohledem na uvedené důvody dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že jsou v projednávané věci splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku. Proto návrhu stěžovatelky vyhověl a kasační stížnosti přiznal odkladný účinek (výrok I. tohoto usnesení).

[13] Rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá soudnímu poplatku ve výši 1 000 Kč, a to podle položky 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích. Povinnost zaplatit soudní poplatek za rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit (§ 4 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích, *per analogiam*; usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 4. 6. 2024, čj. 9 As 270/2023-21, č. 4616/2024 Sb. NSS, bod 21 a násl.]. Poplatek je v takovém případě splatný do 3 dnů od právní moci rozhodnutí, kterým byla povinnost poplatek zaplatit uložena (§ 7 odst. 1 citovaného zákona). Nejvyšší správní soud proto stěžovatelku vyzval, aby tuto svoji poplatkovou povinnost v uvedené lhůtě splnila (výrok II. tohoto usnesení).

[14] Soudní poplatek lze zaplatit:

- v hotovosti na pokladně Nejvyššího správního soudu
- bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: **3703-46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby je: **1220504926**.

QR Platba

P o u ě n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

Nebude-li soudní poplatek zaplacen ve stanovené lhůtě, bude vymáhán.

V Brně 25. března 2026

Jitka Zavřelová
předsedkyně senátu